

נקודות הציון המתארות את תולדות בצלאל מדלגות בין מנהליו השונים, שניסו כל אחד בדרכו לזכות בתקציב כלשהו שיעניק למוסד הנאבק על קיומו שנת חיים נוספת. זאת, כאשר המוסד הפילנתרופי שהוקם ב-1906 על ידי האמן בוריס שץ הקדים בכעשרים שנה את הקמת האוניברסיטה העברית והטכניון. הפעולה הראשונה שקידמה את הפיכת "בית המדרש להכשרת מלאכת כפיים... המעניקה ביטוי חזותי לעצמאות הרוחנית הנכספת.." למוסד אקדמי, הייתה הקמת המחלקה לאמנות ב-1975. ב-1982 נחתם הסכם הכרה עם האוניברסיטה העברית, במסגרתו התחייבה בצלאל להקים בניין חדש על הר הצופים, בהתאם להמלצת המל"ג. הבניין החדש איפשר להפריד בין המחלקות לעיצוב סביבתי ועיצוב תעשייתי

ההכרה בבית ספר נוסף לאדריכלות (מלבד הטכניון) נתנה אור ירוק לכניסת מספר מכללות ל"מרוץ אחר הגלימה", ובעיקבות בצלאל, הוכרו בהמשך גם בית הספר לאדריכלות באוניברסיטת תל אביב (1994), המחלקה לאדריכלות במכללת אריאל (1995), ולאחר מכן - בית הספר לאדריכלות במרכז האקדמי ויצ"ו חיפה.

למרבה האירוניה, בית הספר המבטיח ביותר לאדריכלות בארץ, ואשר בו גם לימדו טובי האדריכלים, הוקם ונוהל על ידי אדריכל אליעזר פרנקל שמת לאחרונה. אך בשל קינאת סופרים וצרות עין של ועדות ההערכה שבאו משורות הטכניון, המוסד הפרטי שהתנהל במתכונת הבאוהוס לא זכה מעולם להכרת הממסד. כמוסד פרטי, הוא העניק קרדיט אקדמי מוגבל לתלמידיו, אבל נאלץ להיסגר בשל העדר תקציבים.

שתי הכתבות הקודמות בסדרה עסקו - האחת בבוגרי הטכניון והשנייה בבוגרי בית הספר לאדריכלות של אוניברסיטת תל אביב, הצביעו על כך שאין קשר מחייב בין הישגים בלימודים והצלחה בעבודה.

חלק מראשוני הבוגרים במחלקה לאדריכלות של בצלאל נמצאים כיום בקידמת הבמה, וסביר להניח שהם יהיו בין מובילי האדריכלות הישראלית בשנים הבאות.

איורים בהמשך

הנעת תהליך ההכרה בלימודי אדריכלות התרחשה ב-1979 עם בחירתו של פרופ' רן שחורי לראשות האקדמיה. שחורי הנחשב ל"סטראטיפיט האקדמי של המדינה", נכנס לתפקידו לאחר שניהל את המדרשה להוראה ואמנויות. עם השלמת התהליך ב-1991, שחורי פרש מראשות האקדמיה ובמקומו נבחר ד"ר רן ספוז'ניק, כאשר ניהול בית הספר לאדריכלות הופקד בידי אדריכל סעדיה מנדל.

עד שנת 93, כאשר הבוגרים הראשונים זכו לקבל את התואר הנכסף המתיר להם להירשם כאדריכלים, המוסד פלט אל שוק העבודה מספר לא מבוטל של "אדריכלים" מתוסכלים, שסחבו על גבם את הנחיתות האקדמית של המוסד. חלקם נסעו להשלים תארים בחו"ל, אחרים המשיכו לתפקד בשוק העבודה ללא תארים רשמיים - אחד מהם אפילו הגיע לניהול המחלקה לאדריכלות בטרם היה זכאי להירשם כאדריכל.

בשנת 1992 נפתח בבניין ההיסטורי שבמרכז העיר "בצלאל 1" - מרכז פעילות ללימודי תעודה ותערוכות בניהולה של פרופ' ציונה שמש. אולם המרכז שפעל כשלוש שנים עורר את קנאתם של ראשי המחלקות האחרות שנותרו על הר הצופים - והמבנה הישן שסימל את הקשר עם העיר נמסר ב-1995 למחלקה לאדריכלות, בו היא ממוקמת עד היום.

Castro clothing store, Ramat Aviv Mall
The design serves as backdrop for the chain's new, dynamic clothing line.
Bottom: Studio MU partners - Miki Ankava (right) and Uri Ben-Dror

מיקי אנקווה, אורי בן דרור היכן הם היום

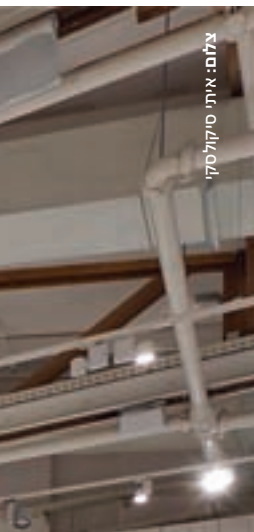
למעלה: חנות קסטרו, קניון רמת אביב.
עיצוב המשמש רקע לקו האופנה הדינאמי החדש של הרשת.
סטודיו MU, 2010
למטה: מיקי אנקווה (מימין) ואורי בן דרור

מיקי אנקווה הגיע לבצלאל כדי ל"נוח שנה מעולם המסעדות" לאחר שהיה שותף בכמה מסעדות בירושלים. החברות עם אורי בן דרור - כיום שותפו לסטודיו MU - התפתחה בשנה השנייה, מה שהביא בשנה השלישית להחלטתם לפתוח... בר קטן שבו הם העסיקו בעיקר את חבריהם לכיתה.

החיבור המיוחד בין אדריכלות ומסעדות הביא לשני השותפים מספר עבודות כבר בתקופת הלימודים - וגרר אותם בהמשך להתמקד בעיצוב פנים, בעיקר של מסעדות וחנויות רשת.

סטודיו MU המעסיק כיום 12 אנשי מקצוע, נחשב לאחד המובילים בתחום.

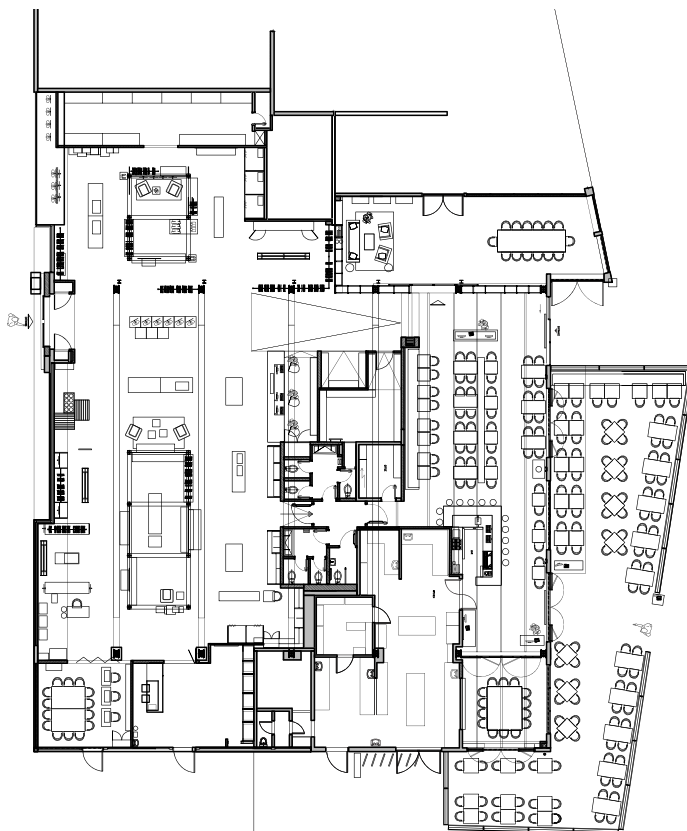
צילום: איתי סיקלובסקי

צילומים: איתי סיקלובסקי

"בית בנמל", נמל תל אביב
הסניף הראשי של רשת "comme il faut" - כל-בו
משלב הכולל מסעדה, חנות אופנה, בילוי, ותרבות.

סטודיו MU, 2011

"House in the Port", Tel Aviv Port

Comme il Faut chainstore main branch -
combining restaurant, clothing, entertainment
and culture in the same space.

Studio MU , 2011

מסעדת מוזס רמת החייל
מבט מהמרפסת אל חלל המסעדה.
ה"סלון" הביתי מבטא את מוטיב הרשת
בלב אזור התעשייה.
סטודיו MU, 2006

צילומים: אלעד - שגב הפקות

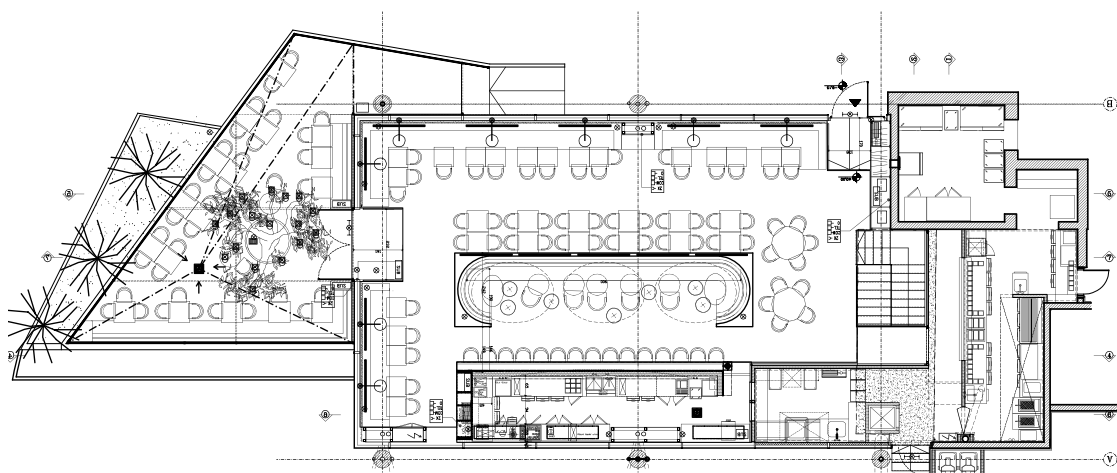
Michael Ankava, Uri Ben Dror

Miki came to Bezalel in order to "rest for a year from the world of restaurants" after he was partner in a few restaurants in Jerusalem.

The friendship with Uri Ben Dror, currently his partner in Studio MU, came about in the second year, something that led them, in the third year, to open a small bar which mainly employs their classmates.

The unique connection between architecture and the restaurant world brought them several jobs, dictating the kinds of projects they now specialize in. Today Studio MU has 12 employees, and has achieved recognition in the field of designing chain stores, restaurants and offices.

Moses Restaurant ,Ramat Hahayal
View from the balcony into the "living room", expressing the theme of the chain within the heart of the industrial zone.
Studio MU, 2009

גל מרום היכן הוא היום

"ספרו של חתן פרס נובל לספרות ז'וז'ה סראמאגו 'דברי ימי מנזר' מספר על שלושה גיבורים שחיו במאה ה-16: האב (שהתייחד) ברתולומיאוס לורנסו; בלתזאר שבע שמשות - לוחם אמיץ ובנאי גידם; ובלימונדה שניחנה ביכולת לראות את הנסתר - רצונות, תשוקות ופגמים של אנשים. האב ברתולומיאוס מטיל על בלתזאר ובלימונדה משימה - לבנות ספינה מעופפת בשם פסארולה (ציפור בפורטוגזית). כשהם שואלים אותו כיצד הספינה תמריא, הוא עונה: 'באמצעות רצונותיהם ותשוקותיהם של האנשים'.

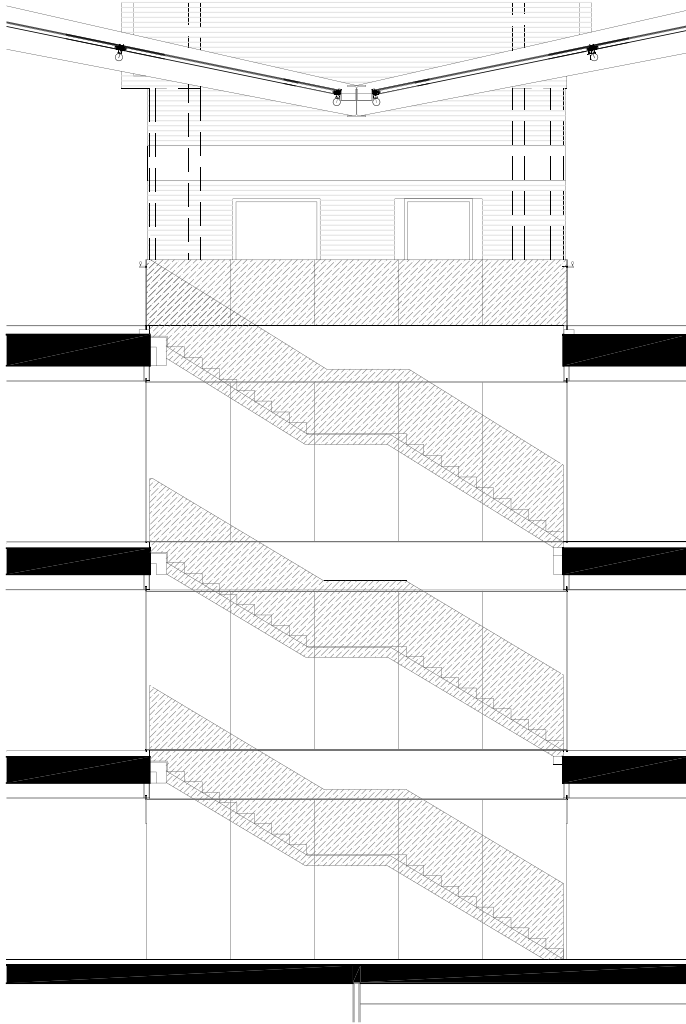
...מאז שקראתי את הספר אני משתדל לבנות לאנשים את ה"פסארולה" האישית שלהם - בניינים שמבטאים את רצונותיהם ותשוקותיהם.

כילד תל אביבי אהבתי להתבונן בבניינים ולגלות את סודם - מי בנה אותם ומי גר בהם. ללימודי האדריכלות הגעתי בגיל מבוגר יחסית לאחר שירות בקבע. האמנתי שזה חלק מלהיות תושב הארץ. אבל התשוקה להגשים את עצמי כאדריכל לא נתנה לי מנוח ונרשמתי לבצלאל'.

מורי הזכורים לטובה - שמעון שפירא, זאב דרוקמן וארתור גולדרייך לימדו אותי לחשוב באופן משוחרר. אדריכל עופר קולקר, שליווה אותי לאורך כל הדרך ובמשרדו גם התמחיתי, לימד אותי את סודות הפרקטיקה הטכנולוגית - ובעיקר את הירידה לפרטים.

לאחר שעבדתי במשרדים של משה צור ואילן פיבקו, פתחתי בשנת 2004 את משרדי העצמאי שבו אני מתכנן כיום מגדלי מגורים, שכונות, וילות ויקרתיים ועוד. לפני כשנה זכינו בתחרות לתכנון רשת מלונות בינלאומית, שניים מהם - האחד בבריסל והשני באמסטרדם - נמצאים בשלבי תכנון סופיים.

"אני מאמין בהתבוננות נקייה מדעה קדומה המחברת בין התכלית למקום ושואפת ליצירה אדריכלית על-זמנית."

משרד הפרסום "גיתם BBDO", רמת החי"ל
מימין: המבואה.
משמאל: חללי הפטיו מחזירים אור טבעי
למשרדים בעומק הבניין.
בעמוד השמאלי: הקיר התוחם את
מחלקת קריאטיב.
אדריכלות ועיצוב פנים: גל מרום אדריכלים
אדריכל המבנה: רמי וימר

Gitam BBDO advertising firm

This page: The wall delineating the creative department

Right page, right: The lobby.

Right page, left: The patio brings natural light into the offices deep in the building.

Architecture and Interior Design:

Gal Marom Architects

Building architect: Rami Wimmer

Gal Marom

"In his book Memorial do Convento, Nobel Prize winner José Saramago portrays three heroes who lived in the 16th century: Father Bartolomeu Lorenzo who later became a Jew; Baltasar-Seven Suns - a courageous warrior and armless builder; and Blimunda - who was gifted with the ability to see people's hidden desires, faults and wishes. Father Bartolomeu assigns Blimunda and Baltasar a mission - to build a flying ship called Passarola (bird). When they ask him how the ship would take off, the Father replies: 'using people's passions and desires'.

Ever since I read this story, I make every effort to capture my clients' passions and desires, hoping to build their personal 'Passarola'.

As a child in Tel-Aviv, I loved to look at the buildings, trying to discover their secret - who built them and who lives in them. I began studying architecture relatively late, after serving extra years in the army. I believed that doing so was part of being a citizen in our country. But my passion to become an architect kept me restless. My teachers - Shimon Shapira,

Zeev Druckman and Arthur Goldreich, nurtured my free creative thought and architect Ofer Kolker whom I worked for, taught me the secrets of practicality - technical thought and particularly, the art of details.

After working in the offices of Moshe Zur and Ilan Pivko, I opened my own firm in 2004, where I design residential towers, neighborhoods, exclusive villas and office buildings.

About a year ago we won a competition for an international hotel chain, two of which - one in Brussels, the other in Amsterdam, are in their final design stage. I believe in a free-of-fashion thinking, striving to create timeless architecture."

משרד הפרסום "גיתם BBDO", רמת החי"ל
האטריום החדש נפתח כדי לקשר בין כל קומות המשרד,
עם חדרי הפרזנטציה בקומה העליונה החדשה.

אדריכלות ועיצוב פנים: גל מרומ אדריכלים
אדריכל המבנה: רמי וימר

Gitam BBDO advertising firm

The new atrium was opened to connect all the firm's spaces, with the presentation floor on top.

Architecture and Interior Design:

Gal Marom Architects

Building architect: Rami Wimmer

דנה אוברזון היכן היא היום

"נולדתי אל תוך עולם האופנה ליד שולחן הגזירה של אבי גדעון אוברזון ברחוב לוריא בתל אביב, כשמסביבי סיכות תפירה. נשמתי את ה"פלא" המתרחש כשצבע, בד, וחומר הופכים לבגד. לאדריכלות הגעתי לאחר שלמדתי גרפיקה, ורציתי לפתח גם את המימד השלישי.

במהלך הלימודים חברתי לערן נוימן שיחד איתו עשיתי מספר פרויקטים - סוג של "זוגיות אדריכלית"...

כשסיימתי את הלימודים החלטתי שאני רוצה לעבוד במשרד של סעדיה מנדל שהיה ראש המחלקה הראשון לאדריכלות בבצלאל. הוזמנתי לפגישה שבה סצ'קו הסביר לי שהוא לא זקוק לעובדים... אבל בבוקר שלמחרת התחלתי לעבוד ושהייתי במחיצתו של איש משוכח ומורה לחיים כשבע שנים. מסצ'קו למדתי על הקשר הבלתי נפרד בין אדריכלות והומניות.

ב-2001 הקמתי את "סטודיו דנה אוברזון אדריכלים" שבו אנחנו עוסקים ב"תפירה לפי מידה" של מבנים, בהתאם לטעם, לריח ולצבע שמהם באים הלקוחות.

אדריכלות בשבילי אינה מקצוע אלא תשוקה. אני מקפידה להשאיר את הסטודיו שלי במימדים של בוטיק, כדי שאוכל לגעת בחומר ולרדת לפרטים. אני מנסה להתחמק ככל שניתן מקשר עם עיריות ורשויות - קשה לי להתחבר לחוסר ההיגיון שהן מייצרות."

דנה מלמדת אדריכלות במכללת אריאל ובאוניברסיטת תל אביב, שבה ערן נוימן - שותפה לפרויקט הגמר - משמש כראש בית הספר לאדריכלות.

דירת מגורים ברוטשילד 1, תל אביב
סינון אור דרום מערבי באמצעות מסכים מפלדת קורטן
"תופרים" סיפור דינמי בחלל הסלון.

סטודיו דנה אוברזון אדריכלים

Residential Building Rothschild Blvd., Tel Aviv
 Stained steel screens filter the sunlight in the south-west corner - "sewing" a dynamic story in the living room.

Studio Dana Oberzon Architects

דירת גג בתל אביב
טקסטורות וחומרי גמר מטשטשים את ההבדל
בין פנים וחוץ
סטודיו דנה אוברזון אדריכלים

Dana Oberzon

"I was born into the world of fashion, surrounded by sewing pins next to my father's cutting table, astonished by the miracle of color, fabric and material transforming into a creation. I shifted to architecture after having studied graphic arts, where I missed the third dimension.

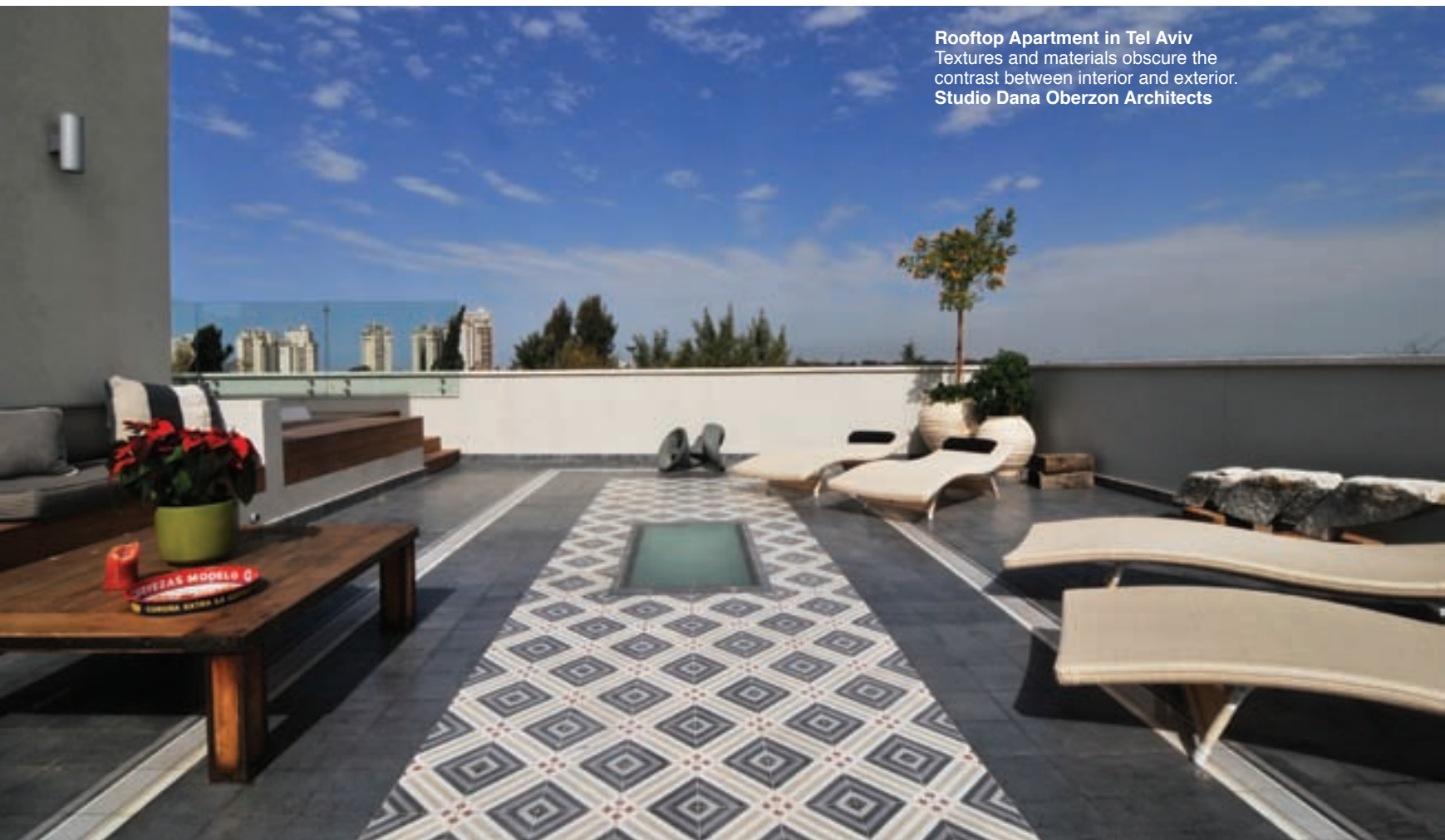
During my studies I hooked up with my classmate Eran Neuman, with whom I collaborated on a few projects - a kind of "architectural marriage".

When I completed my studies I decided I wanted to work in Saadia Mandel's office. Sachko, who was the first head of the architectural department at Bezalel, kindly explained to me that he didn't need any workers. However, I started to work with him the next morning, remaining in the presence of this warm and highly gifted man for 7 years. From him I learned the indisputable connection between architecture and humanity. In 2011 I opened my own studio where we 'tailor' buildings to embody the desires of our clients. Architecture for me is not a profession but a passion. I keep my studio boutique size, so I can touch the material and go deep into details."

Dana teaches architecture at the Ariel College and Tel Aviv University - where Eran Neuman, her partner in her final school project is now head of the David Azrieli School of Architecture.

Rooftop Apartment in Tel Aviv
Textures and materials obscure the contrast between interior and exterior.
Studio Dana Oberzon Architects

מורן פלמוני היכן הוא היום

בן קיבוץ דגניה שהתמחה לאחר לימודיו במשרדה של עדה כרמי-מלמד, "גורר" מאחוריו רקורד עשיר של מבני מגורים, וילות יוקרתיות כמו גם זכייה במספר תחרויות.

"גדלתי בקבוץ דגניה אל מול הכנרת כשסביבי חצרות ובתי באוהאוס צנועים ונמוכי קומה. בכל פרויקט אני מנסה למצוא את ייחודו, תוך שמירה על בהירות תכנונית ושפה עיצובית מאופקת. קנה המידה האנושי הוא מה שמבדיל בין אובייקט צורני בלבד, ואדריכלות שימושית שיוצרת מקום".

מורן נחשב לאחד האדריכלים הבוודיים שהאיפוק והפשטות עדיין ניכרים בעבודותיהם. משרדו הממוקם בנווה צדק, עוסק כיום בתכנון סמינר הקיבוצים החדש (בשיתוף עם קימל אשכולות אדריכלים) והרחבה למרכז שוסטר בתל אביב.

Residential Home, American Colony, Tel-Aviv
Modern interpretation of the wooden structures of the 19th century. Two story garden apartments on the ground floor open into a private yard, while the upper floor apartments enjoy the roof area and shaded balconies.

Architect: Moran Palmoni

בית מגורים במושבה האמריקאית בתל אביב
אינטרפרטציה עכשווית למבני העץ מהמאה ה-19. דירות הגן הדו-מפלסיות בקומת הקרקע נפתחות לחצר פרטית, בעוד שהדירות בקומה העליונה נהנות מחלל הגג וממרפסות מוצלות.

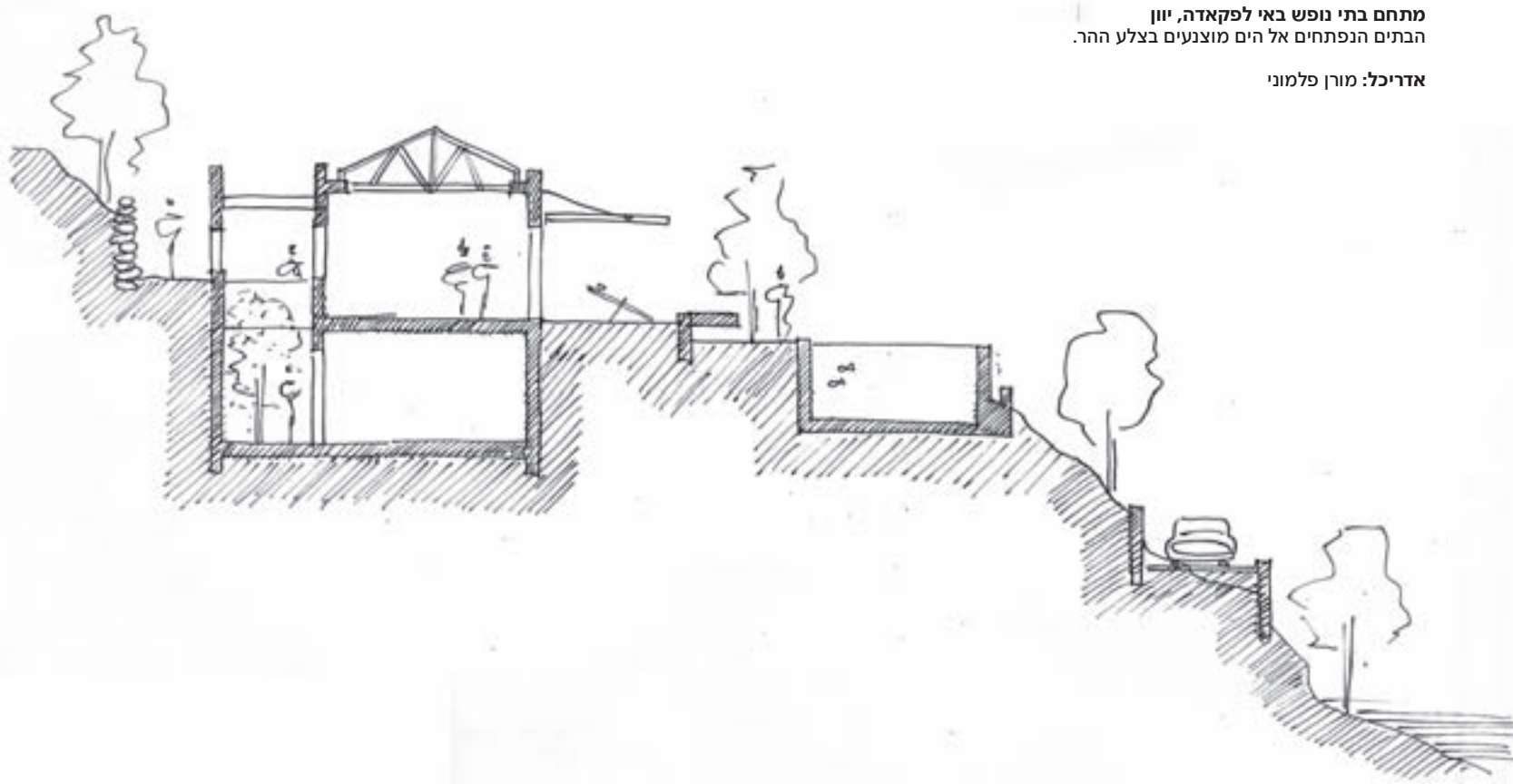
אדריכל: מורן פלמוני

מתחם בתי נופש באי לפקאדה, יוון
הבתים הנפתחים אל הים מוצנעים בצלע ההר.

אדריכל: מורן פלמוני

Moran Palmoni

Growing up in a 2 room Bauhaus home surrounded with green court-yards on Kibbutz Degania overlooking the Sea of Galilee, Moran's simplistic style became one of his trademarks.

After acquiring experience at Ada Carmi-Melamed's office, he opened his own practice, where he has designed several residential buildings, exclusive villas, as well as winning several competitions.

Situated in Neve Zedek, Moran Palmoni Architects is considered one of the most promising offices today, currently busy with the expansion of the Schuster Center in Tel- Aviv as well as redesigning the Seminar HaKibbutzim campus (together with Kimmel- Eshkolot Architects.)

Vacation House, Lepkada Island, Greece
Concealed on the mountain rock, the house opens up to the sea.

Architect: Moran Palmoni

מיה פלסנר היכן היא היום

"כבת לאדריכל דני שעלה לארץ לאחר שחי ועבד מספר שנים בסרי לנקה, היו לי שני מוקדי התייחסות נוספים - דנמרק והמזרח הרחוק. בדנמרק היינו משוטטים בין הארמונות והכנסיות שבנה אולריך פלסנר המקורי (האח של סבא) - שהיה אדריכל דני מפורסם בסוף המאה ה-19, וכן בכנסיות שבנה סבי החורג - קור קלינט - אדריכל ומעצב רהיטים ידוע.

בסרי לנקה פגשנו אנשים חמים ואדריכלות טרופית פתוחה, שעמדה בניגוד בולט לאדריכלות הפונקציונלית, המינימליסטית והמסתגרת של דנמרק. הבנייה בסרי לנקה עשויה מחומרים מקומיים, ולצדי הדרכים מוצבים מבני "אמבלם" פתוחים המיועדים להגנת הולכי הרגל מפני השמש וגשמי המונסון הבאים בהפתעה.

אבי אולריך פלסנר שהיה בעל משרד גדול בסרי לנקה (בשותפות עם האדריכל המקומי ג'פרי באוזה), תרם לפיתוח השפה האדריכלית המודרנית שהחלה להתפתח שם בשנות השישים. במשך כשנה התגוררנו באחד מבתי המגורים הפתוחים כלפי חוץ, שבמרכזם חצרות פנימיות עם כרכובי גג גדולים ומצללים.

כשנה לפני סיום הלימודים יצאתי עם אבי ואחי לטיול תרמילאים ברג'סטאן. שוטטנו כחודש בין הערים ההודיות - לכל עיר אופי, ריח וצבע משלה"

העבודות של האחיות מיה ודניאלה פלסנר מבטאות שילוב חד פעמי של פדנטיות דנית, צבעוניות מזרחית וישראליות.

בית המדפיס הממשלתי, ירושלים

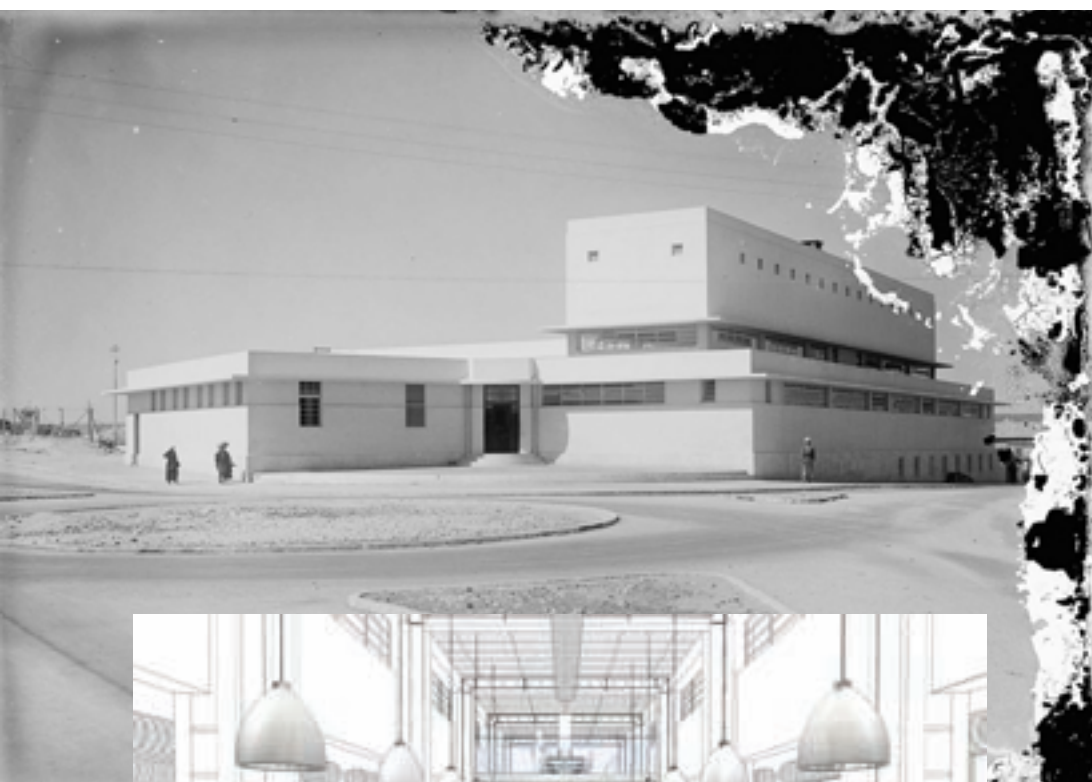
מבנה משנת 1934 ששימש בשעתו להדפסת שטרות הכסף הראשונים של המדינה. מתכנן הבניין - אוסטין ברב הריסון - האדריכל הראשי של מ.ע.צ בתקופת המנדט הבריטי - תכנן בין היתר גם את מוזיאון רוקפלר ואת ארמון הנציב בירושלים. המבנה שופץ וחוללו הותאמו לשמש כמשרדי קרן הון סיכון ירושלים - JVP.

פלסנר אדריכלים

אדריכלית השימור: מיה פלסנר

The National Printing House, Jerusalem
Built in 1934 by architect Austin Saint Berb Harrison - who also designed the Rockefeller Museum and Ha'Natziv Palace. The building was renovated and its industrial interiors were adjusted to meet the new needs of the Jerusalem Venture Capital Fund Israel - JVP.
Plesner Architects
Conservation architect: Mia Plesner

Maya Plesner

"As the daughter of a Danish architect who worked for several years in Sri Lanka, I had two extra sources of reference – Denmark and the Far East. In Denmark we wandered around among the churches and buildings designed by the "original" Ulrik Plesner (my grandfather's brother) - a famous Danish architect at the end of the 1900's, and the churches built by my step grandfather - Kaare Klint - a famous architect, particularly well known for his furniture designs.

My father, Ulrik Plesner, who immigrated to Israel after running an office in Sri Lanka, had an important influence on the modern architectural language developing there during the sixties. In Sri Lanka we met warm people and tropical, open architecture, made of local materials - completely the opposite of the enclosed solid buildings in Denmark. We lived there for a year in one of the open homes, with an interior courtyard and large-shading roofs.

A year before I finished my studies I went with my father and brother on a backpacking trip to Rājasthān. We roamed for a month through the Indian towns - each with its own character, smell and color." Maya and her sister Daniela's work exhibit a unique combination of Danish pedant, Far Eastern colorfulness, and Israeli directness.

דניאלה פלסנר היכן היא היום

"הכל החל בבית במושב עמינדב, אל מול הנוף המדהים של הרי יהודה. אבי שעלה לארץ בתחילת שנות ה-70 בחר לבנות את ביתו על צלע ההר. הבית המלווה בטבעיות את המורד היה בנוי מקירות אבן עבים, אדני חלון רחבים ומזמינים, ריצופי אבן מכל הסוגים, פאטיו הנפתח לכל חלל בבית, וחלון גדול המשקיף אל נוף הרי ירושלים והסוף. הבית המקורי של המושב נשמר, נצבע מחדש בוורוד ע"פ דרישת הסבתא הסקוטית, והגינה הייתה מלאה בעצים מצלים ובריכת שחייה (קטנה). היינו מבלים בבית ומארחים הרבה (למי שיש בריכה יש גם אורחים...), וממנו יוצאים לטיולים במעינות הסביבה. כל אלה היו בשבילי עולם ומלואו.

כשאני מתכננת כיום בית אני מתחילה ללא ספק מהבית שלנו במושב, שבו לכל פנים יש גם חוץ. אני מנסה ליצור מרחב טוטאלי המספק את כל צורכי המשפחה, עם מקומות פרטיים שניתן ל"התחבא" בהם ביחד ולחוד.

החיבור בין הבית לטופוגרפיה ולסביבה נעשה באמצעות שימוש בצמחייה שממחישה את חילופי העונות, איורור טבעי והצללה, וכמובן, המראה המרגיע של מי הבריכה".

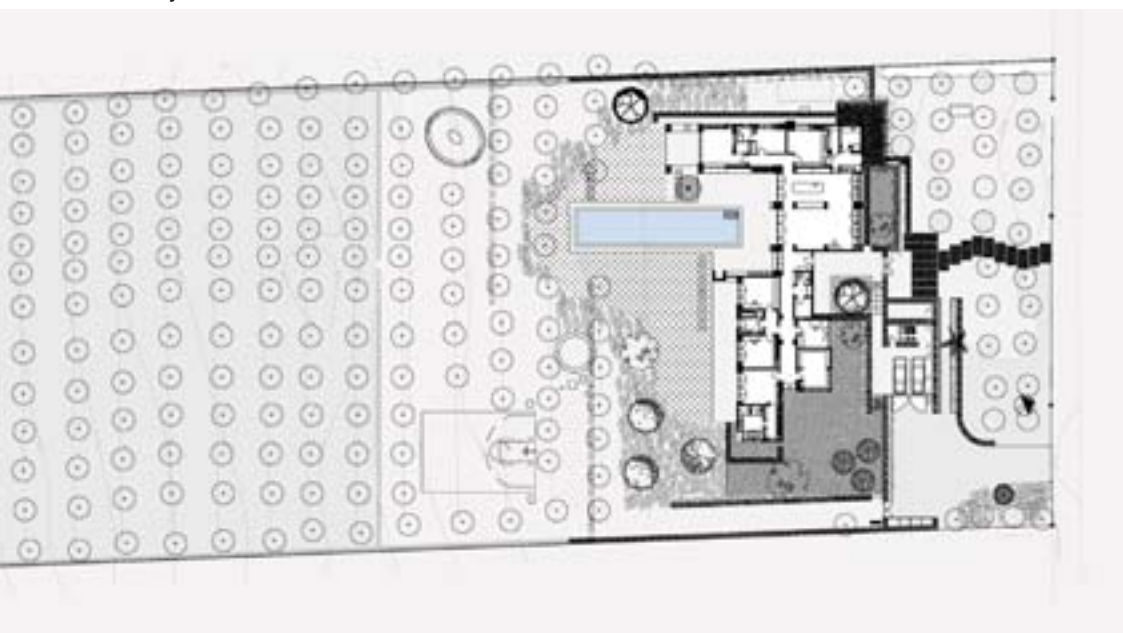
עמית גירון

Private house in the Sharon Area

A comprehensive space supplying all the family's needs, with places for gathering together or hiding alone.

Plesner Architects

Project Architect: Daniela Plesner

בית בשרון

מרחב טוטאלי המספק את כל צורכי המשפחה, עם מקומות ציבוריים, וגם כאלה שניתן ל"התחבא" בהם ביחד או לחוד.

פלסנר אדריכלים

אדריכלית הפרויקט: דניאלה פלסנר

מיקלה ברסטו

Daniela Plesner

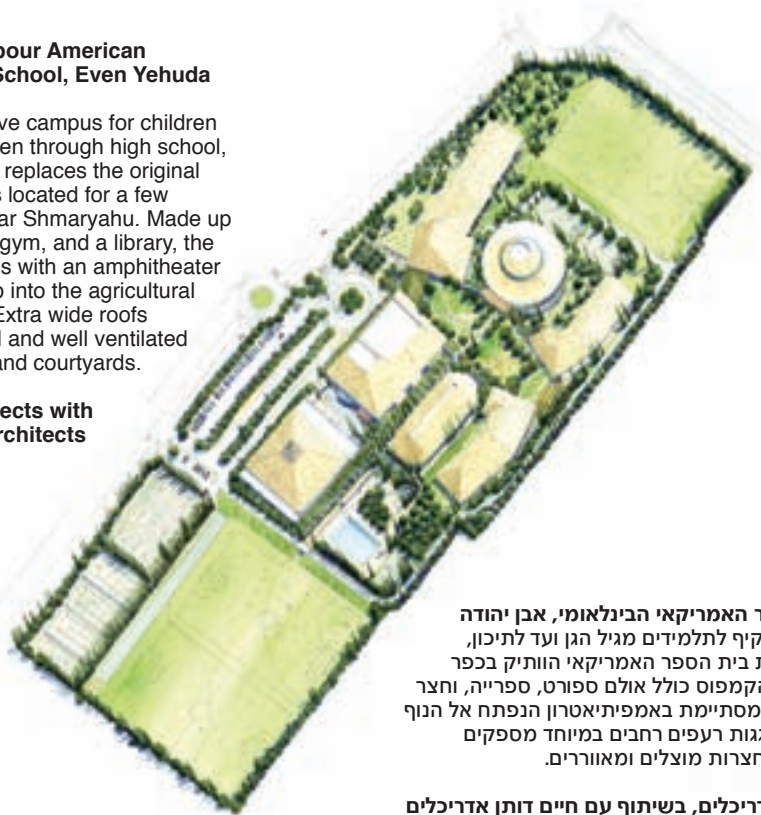
"It all started in the house on Moshav Aminadav, facing the amazing landscape of the Judea Hills. My father, Ulrik Plesner who immigrated to Israel at the beginning of the seventies, chose to build our home on one of the hills, on top of a rock. The house, which so naturally melded with the slope, was built out of heavy stones, a patio along the entire house, and large windows that looked out at the hills of Jerusalem. The original house has been preserved, and newly painted in pink according to the request of my Scottish grandmother. The garden was populated with shading trees and a small pool which always attracted guests.

When I design a house there is no doubt that I begin with a public space that serves all the family's needs, but never forget the private areas that allow members to "hide away" and have time alone, and include seasonal plants and trees that provide natural shade; every interior has an exterior. And of course... the relaxing influence of the water in a pool."

Walworth Barbour American International School, Even Yehuda

A comprehensive campus for children from kindergarten through high school, the new school replaces the original one, which was located for a few decades in Kfar Shmaryahu. Made up of classrooms, gym, and a library, the schoolyard ends with an amphitheater which opens up into the agricultural surroundings. Extra wide roofs provide shaded and well ventilated passageways and courtyards.

Plesner Architects with
Haim Dotan Architects

בית הספר האמריקאי הבינלאומי, אבן יהודה
קמפוס מקיף לתלמידים מגיל הגן ועד לתיכון,
מחליף את בית הספר האמריקאי הוותיק בכפר
שמריהו. הקמפוס כולל אולם ספורט, ספרייה, וחצר
מרכזית המסתיימת באמפיתיאטרון הנפתח אל הנוף
החקלאי. גגות רעפים רחבים במיוחד מספקים
מעברים וחצרות מוצלים ומאווררים.

פלסנר אדריכלים, בשיתוף עם חיים דותן אדריכלים

רון רוזן היכן הוא היום

"כשחלמתי להתקבל לבצלאל לא ידעתי שחמש השנים שם יעצבו את חיי בכל מובן אפשרי. התמונה התבהרה משנה לשנה והוויית החיים כאדריכל הפכה מפנטזיה למציאות. כבן ונכד של אדריכלים הייתי עסוק תמיד בחיפוש אחרי אמירה אישית שתעניק לי קיום עצמאי. העבודה במשרדים ממוסדים - כמו יעל ויונתן שילוני בירושלים ומזור-פירשט בת"א - חידדה אצלי את הדילמה שבין להיות שכיר עם שקט כלכלי תוך מגבלות יצירתיות, לבין להיות עצמאי בעל חופש יצירתי עם כל דאגות הפרנסה הנלוות.

העצמאות ניצחה ובקיץ 1993 הקמתי את המשרד הפרטי הראשון שלי ביחד עם חברי לספסל הלימודים רביב דאי. לאחר היאבקות של מספר שנים עם שוק העבודה וצבירת ניסיון במספר רב של פרויקטים, חברתי בשנת 2005 לאדריכל איתי לינוברג.

הניסיון שרכשתי בתכנון יישובים מדבריים (שחרות ובאר אורה), ובמקביל - ההתעסקות עם הטבע הרגיש בזניבר ובאי סאמוס ביוון, חידדו אצלי את המודעות לקשר הבלתי ניתן להפרדה בין תרבות, אקלים וסגנון.

אני עדיין מחפש את האיזון הנכון בין האדריכלות המקומית והיחס שלה למה שקורה מסביבנו."

למעלה: בית בהרי ירושלים. פנים רך ומעוגל במעטפת אבן לקט מאסיבית, בסגנון טראסות של פעם.
למטה: אורבניות מדברית ביישוב באר אורה - חצרות ובריכות מצננות בתוך צפיפות מגוננת.
אדריכל: רון רוזן

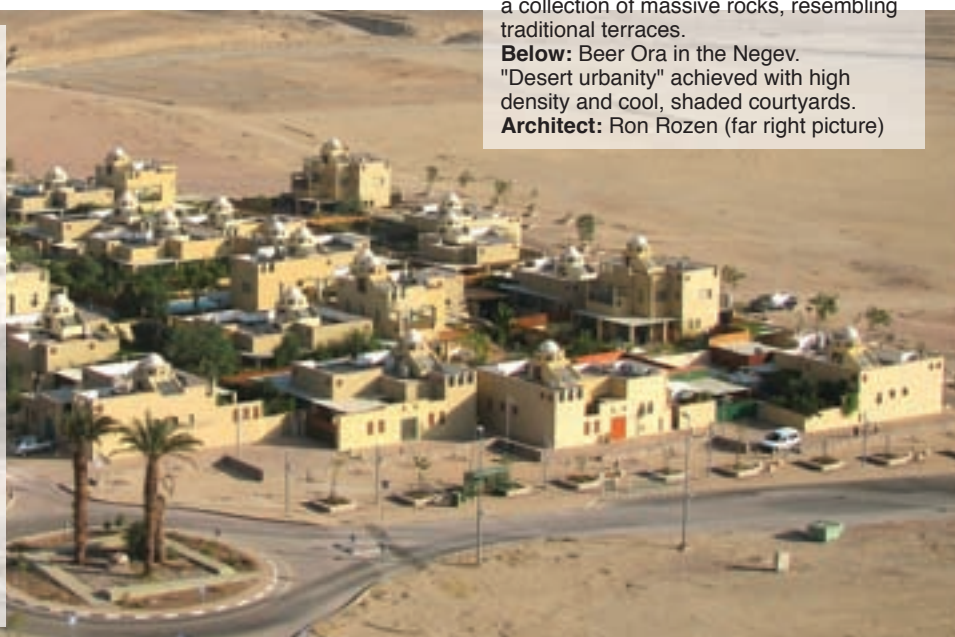

Ron Rozen

"As son and grandson of architects, I was always looking for my own statement, something that would let me develop an independent identity. Working in the offices of Yael and Yonatan Shiloni and Mazor-First sharpened the dilemma of having my own office - with the financial worries involved - or working as an employee, guaranteeing financial stability but limiting creativity. Independence won in 1993 and I opened my first office with a classmate, Raviv Dauy.

In 2005, after struggling alone for a few years, my friend, Etai Linenberg joined me. The variety of projects I was involved with, especially the two in the Negev (Shaharot and Beer Ora), as well as overseas (Zanzibar and Greece), consolidated my understanding that there is an undeniable connection between culture, climate and style."

Above: Private home in the Jerusalem Hills. Soft and rounded interior wrapped in a collection of massive rocks, resembling traditional terraces.

Below: Beer Ora in the Negev. "Desert urbanity" achieved with high density and cool, shaded courtyards.
Architect: Ron Rozen (far right picture)

נווה לוין סילוא

נורית אגמון היכן היא היום

"הבחירה במקצוע האדריכלות הייתה מצוינת עבורי. כשהתקבלתי ללימודים לא הייתי בטוחה שאני רוצה באמת להיות אדריכלית, אבל מורי הנערץ בשנה הראשונה פרופ' שמעון שפירא גרם לי להמשיך. לאחר הלימודים השתדלתי לעבוד במשרדים של נשים, כדי שיהוו עבורי מודל לחיקוי, ביניהן נילי פורטוגלי וניבה ארצי, שמסרה לי בנדיבות את עבודותיה כשנסעה להמשיך לימודים בחו"ל. זה איפשר לי לפתוח משרד פרטי ביישוב נווה-שלום שבו אני מתגוררת עד היום.

לפני שמונה שנים הקמתי משרד בשותפות עם יואל בריידמן. העבודה בשותפות היא עבודה מעניינת ומספקת. מנקודות מבט שונות - אנחנו מצליחים לפתור יותר בעיות וכך לייצר אדריכלות יותר טובה."

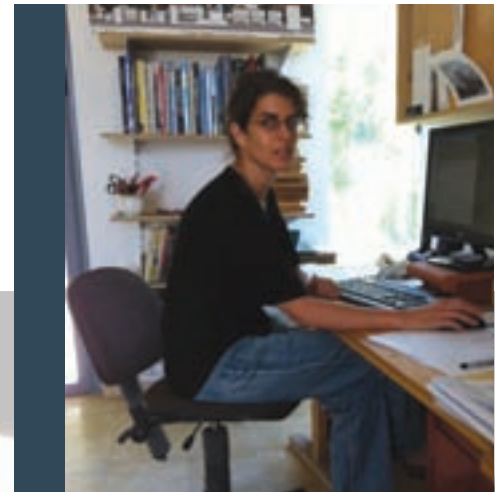
Nurit Agmon

"My choice of becoming an architect was just right, though at the time I was accepted to Bezalel I wasn't sure at all that I would stay there more than a year. But, my teacher, Professor Shimon Shapiro, whom I deeply admired, convinced me to stay.

This enabled me to open my own studio in Neve Shalom, where I still live. Eight years ago I opened an office in Moshav Mesilat Zion with Yoel Braidman, whom I met during my studies.

The work with Yoel taught me that architecture is not done alone... and that the first reaction to rejection can be a lever to solve problems and eventually, to create better architecture."

After graduating, I decided to work only in women's offices, so they would serve as role model. I worked with Nili Portugali and then with Niva Artzi, who generously gave me some of her projects when she went to continue her studies overseas.

יואל בריידמן היכן הוא היום

"הדבר המשמעותי ביותר שלקחתי איתי מבצלאל הוא, שאדריכלות היא לא מקצוע אלא דרך חיים מרוצפת בערכים תרבותיים. ההשפעה העצומה של האדריכלות על הסביבה ועל אורחות החיים מחייבת אותנו לקלקל כמה שפחות. הפרויקטים המוצלחים ביותר נולדים כשהיזם בא עם מטען תרבותי משלו, ואנחנו הופכים את זה לרעיון אדריכלי שמיטיב עם הסביבה."

יואל בריידמן שותף במשרד בריידמן-אגמון אדריכלים ביחד עם חברתו לספסל הלימודים נורית אגמון.

Yoel Braidman

"The most significant lesson I took from Bezalel was that architecture is not a profession but rather a way of life embedded with cultural morals. The immense influence architecture has on our environment and on our life in general, obligates us to intervene as little as possible. I think that the most successful projects emerge when the client brings his own cultural agenda to the project which then turns into our architectural challenge, striving to improve the environment."

Yoel is a partner in Braidman-Agmon Architects with Nurit Agmon.

This page: Residential building in Abu Tor, Jerusalem

Right page: Private home at Neve Shalom. Braidman-Agmon Architects

בעמוד זה: בניין מגורים בשכונת אבו-טור, ירושלים.
בעמוד הימני: בית פרטי בנווה שלום.
ברייידמן-אגמון אדריכלים

from boris to shechori

graduates of bezalel in the 90's where they are now

Dr. Hillit Mazor

The history of Bezalel Academy of Arts is usually described through its various heads. Each of them tried to promote governmental recognition that would allocate them with some kind of a budget. Even though the school of art was founded in 1906 by artist Boris Shatz, twenty years before the establishment of Hebrew University and the Technion, it took 70 years before it was able to be denoted an academic college. The first step that advanced the "School for training of craftsmen's transformation into a college was the foundation of the Art Department in 1966. In 1975 Bezalel signed an agreement of recognition with the Hebrew University, which included the construction of a new building on Har Hazofim. This enabled separating the Environmental Design studies from the Industrial Design department - one of the basic conditions set by the Council of Higher Education as part of the accreditation process.

The crucial phase in achieving recognition for the architectural studies began only in 1979 when Prof. Ran Shechori - considered "Israel's accreditation start-upist" - was appointed the head of Bezalel; after achieving accreditation for the Academy for Education and Arts. Once the process was accomplished, Shechori handed over his position to Dr. Ran Sapoznik, while Saadia Mandal was appointed the first head of the Department of Architecture.

Until 1993, when the first graduates of the department were allowed to register as architects, the institution had released many frustrated "architects", who had to deal with the institution's inferior academic position. Some of them went abroad to receive their degree, others continued to work in the field without being registered - one even managed to run the department before he was legally an architect.

In 1992, the historic building downtown was occupied by "Bezalel 1" - a center for exhibition studies run by Professor Ziona Shimshi. But, the heads of the departments on Har Hatzofim were jealous, and the historical building, which symbolized the connection between the institution and the city, was handed over in 1995 to the Department of Architecture, where it still is today.

The recognition of the second school of architecture (besides the Technion) gave other colleges the green light in the "race for the gown", and soon after came Tel-Aviv University, who opened a school of architecture in 1994, Ariel College in 1995, and later on - Wizo Academic Center in Haifa.

Worth mentioning however is Hasadna - the most promising school of architecture, where the best architects in the country were teaching. Established and run by architect Eliezer Frenkel, the private school was run with the Bauhaus mentality. But "thanks" to the Technion jealousy, it never received recognition

as an accredited architectural school (except for a "BA in Architectural Studies"), and due to lack of budget it was forced to close.

The two prior articles in this series dealt with distinguished graduates of the Technion, and the David Azriely School of Architecture in Tel-Aviv University.

This article is about the first graduates of the Department of Architecture in Bezalel, who were allowed to register as architects.

Illustrations ahead

Bezalel in 1911

ייעוץ פנג שואי לבתים, דירות ועסקים. רחל: 0544-439015

